

15. Vzorec šťastia

... V roku 1943 japonské okupačné sily umiestnili stovky amerických a európskych „nepriateľov ľudu“ v zajateckom tábore v jednej z čínskych provincií. Mesiace museli prežívať strach, frustráciu v stiesnených podmienkach. Medzi uväznenými sa začali objavovať sváry a spory kvôli maličkostiam. Avšak, mnohí z nich počuli príbehy o jednom človeku, ktorý sa tešil veľkej obľube a bol v tábore rešpektovaný a milovaný. Bol to misionár zo Škótska, ktorý sa volal Erik Liddell.

Jedna ruská žena, ktorá tiež bola v tábore, si neskôr spomínala, že Liddell bol jediný človek, ktorý nech by čokoľvek urobil, nikdy neočakával, že mu niekto oplätí jeho láskavosť. Keď sa prvýkrát objavila v tábore, osamotená a ponížená, vyrobil pre ňu niekoľko políc.

Ďalší zajatý hovoril o Liddelovi takto: „Vždy vedel, ako jemne a s humorom komunikovať s ľuďmi, ktorí mali tvrdý charakter. Mal osobitný spôsob ako upokojiť podráždených ľudí.“

Raz, na jednej zo schôdzí, sa veľa väzňov sťažovalo na správanie nepokojných mládežníkov, ktorí neustále upadali do problémov. Prítomní žiadali, aby niekto riešil tento problém a niečo urobil. A vtedy Liddell ponúkol riešenie tohto problému. Organizoval športové akcie, rôzne tvorivé krúžky, prácu s deťmi – jedným slovom začal s nimi tráviť všetky svoje večery. Deti boli hrdé nato, že ich vychovávateľ získal popularitu a slávu na Olympijských hrách v roku 1924, kde získal zlatú medailu v behu na 400 metrov. Aj teraz, napriek stiesneným podmienkam, v ktorých sa zajatci ocitli, sa Liddell znovu prejavil ako víťaz, no tento krát v kresťanskom „behu“.

V čom bol taký osobitý? Môžete objaviť tajomstvo toho, čo ho odlišovalo od ostatných, ak sa začnete, rovnako ako on, zobúdzat' každé ráno o šiestej hodine. Liddell „po špičkách“ ticho prešiel popri spiacich spolubývajúcich, sadol si za stôl a zapálil malú lampu, aby bol mohol čítať svoj zošit a Bibliu. Erik Liddell každý deň hľadal milosť a silu v nevyčerpatelných hĺbinách Božieho Slova ...

Sprievodca kresťanského života

Biblia je napísaná ako návod pre kresťanov. Je plná pravdivých príbehov o takých istých ľuďoch, ako sme my, ktorí sa každý deň sa stretávajú s rovnakými problémami a výzvami. Spoznávanie biblických postáv, ich radostí a zážitkov, problémov a predností nám pomáhajú rásť a pevnieť v kresťanskej viere.

Žalmista Dávid ilustruje našu každodennú potrebu Božieho Slova, keď Ho prirovnáva k sviečke: „*Tvoje slovo je sviecou mojej nohe a svetlom môjmu chodníku.*“ (Žalm 119,105). Svetlo, ktoré dostávame každý deň zo stránok Biblie nám jasne ukazuje tie vlastnosti, ktoré nevyhnutne potrebujeme pre náš život, a tiež nám predstavuje princípy nášho duchovného rastu. No najviac zo všetkého nám Sväté Písmo predstavuje Krista, Ktorý je Svetlo sveta. Život je naplnený zmyslom len vtedy, keď v ňom svieti Ježiš.

Priateľstvo poskytujúce premieňajúci vplyv

Kristus chce, aby Biblia bola pre vás takisto skutočná, akoby to bol osobný list pre vás od vášho blízkeho priateľa. „*Už vás nenazývam sluhami, lebo sluha nevie, čo robí jeho pán. Nazval som vás priateľmi, pretože som vám oznámil všetko, čo som počul od svojho Otca.*“ (Ján 15,15)

Ježiš chce pre nás to najlepšie. Jeho Slovo nás prenáša do prostredia Jeho vplyvu.

„*Toto som vám povedal, aby ste vo Mne mali pokoj. Vo svete máte súženie, ale dúfajte, Ja som premohol svet!*“ (Ján 16,33).

Aby bolo možné mať takýto zachraňujúci vzťah s Kristom, je nevyhnutné čítať list, ktorý nám On posiela. Biblia je v skutočnosti list z nebies. Nenechávajte tieto listy - knihy neotvorené a neprečítané. Premieňajúca správa, ktorú práve vy potrebujete, sa nachádza na stranách tohto listu z neba.

Tu je jeden z typických dôkazov o vplyve Biblie: „Potrebujem pomoc, a nachádzam ju u Ježiša. Každá potreba bola splnená, hlad mojej duše je ukojený; Biblia sa pre mňa stala zjavením Krista. Verím v Ježiša, pretože On je môj Boží Spasiteľ. Dôverujem biblickému slovu, pretože v ňom je Boží hlas do mojej duše“ (E.G. Whiteová, Služba liečenia, s. 461).

Životní sprievodcovia – Biblia a Desatoro prikázaní

Stručný prehľad Desiatich Božích prikázaní nám pomôže pochopiť, prečo sú základom kresťanského života.

Prikázania sa rozdeľujú na dve časti: prvé štyri určujú náš vzťah s Bohom a ďalších šesť odráža vzťahy s bližnými. Sú zaznamenané v 2. knihe Mojžišovej 20,2-7.

Prvé dve prikázania poukazujú nato, aký má byť náš vzťah k Bohu.

1. „2 Ja som Hospodin, tvoj Boh, ktorý som ťa vyviedol z Egypta, z domu otroctva. 3 Nebudeš mať iných bohov okrem mňa!“

2. „4 Neurobiš si vyrezávanú modlu ani podobu ničoho, čo je na nebi hore, čo je na zemi dolu, alebo čo je vo vode pod zemou! 5 Nebudeš sa im klaňať ani im slúžiť, lebo ja som Hospodin, tvoj Boh, Boh horľiaci, ktorý trestám nepravosť otcov na synoch, do tretieho a štvrtého pokolenia tých, ktorí ma nenávidia, 6 a preukazujem milosť tisícim, ktorí ma milujú a zachovávajú moje prikázania.“ (2. kniha Mojžišova 20,2-6).

Tretie a štvrté prikázanie hovoria o tom, aký máme mať vzťah k menu Boha a Jeho svätému dňu.

3. „7 Nevezmeš mena Hospodina, svojho Boha, nadarmo. Lebo Hospodin nenechá bez pomsty toho, kto by vzal jeho meno nadarmo.“

4. „8 Pamätaj na deň soboty, aby si ho svätil. 9 Šesť dní budeš pracovať a robiť akékoľvek svoje dielo. 10 Ale siedmy deň je sobota Hospodina, tvojho Boha. Nebudeš robiť nijakého diela ani ty ani tvoj syn ani tvoja dcéra, tvoj sluha ani tvoja dievka ani tvoje hovädo ani tvoj pohostín, ktorý je v tvojich bránach. 11 Lebo šesť dní činil Hospodin nebesia a zem, more a všetko, čo je v nich, a odpočinul siedmeho dňa. Preto požehnal Hospodin deň soboty a posvätil ho.“ (2. kniha Mojžišova 20,7-11).

Piate a siedme prikázanie chránia rodinné väzby, regulujú domáce vzťahy.

5. „12 Cti svojho otca i svoju mat', aby sa predĺžili tvoje dni na zemi, ktorú ti dá Hospodin, tvoj Boh“

7. „14 Nezosmilniš!“ (2. kniha Mojžišova 20,12 a 14)

Ostatné prikázania chránia naše sociálne vzťahy.

6. „13 Nezabiješ“

8. „15 Neukradneš“

9. „16 Nepovieš na svojho bližneho falošného svedectva!“

10. „17 Nepožiadaš domu svojho bližneho! Nepožiadaš ženy svojho bližneho ani jeho sluhu ani jeho dievky ani jeho vola ani jeho osla ani ničoho, čo je tvojho bližneho!“ (2. kniha Mojžišova 20,13 a 15-17).

Desatoro definuje náš vzťah k Bohu a k ľuďom. Sú to orientačné body, míľniky v kresťanskom živote.

Čo hovoril Ježiš o desiatich prikázaniach

Raz, keď Ježiš vyučoval zástup, prišiel k Nemu energický mladý človek a spýtal sa: „Učiteľ, čo dobré mám robiť, aby som mal večný život?“ (Matúš 19,16). Ježiš, keďže videl jeho pripútanie, prilipnutie k bohatstvu, mu pred všetkými odpovedal: „Ale ak chceš vojsť do života, zachovávaj prikázania!“ (Matúš 19,17).

Mladý človek sa snažil vyhnúť rozhovoru na tému, ktorá predstavovala jeho osobný problém, preto sa pýta Ježiša, ktoré prikázania mal Ježiš na mysli. Ježiš vymenoval niektoré z desiatich prikázaní (Matúš 19,18-19). Mládenec mu odpovedal: „Toto všetko som zachovával [od svojej mladosti]; čo mi ešte treba?“ (Matúš 19,20). A vtedy, na konci rozhovoru Ježiš povedal: „Ak chceš byť dokonalý, choď, predaj majetok, rozďaj chudobným a budeš mať poklad v nebesiach; potom príď a nasleduj ma! Keď mladík počul toto slovo, odišiel smutný, lebo mal veľký majetok“ (Matúš 19,21-22). Svojim rozumom súhlasil s desiatimi prikázaniami, no nemohol sa podriaďiť duchu Zákona, ktorý požadoval zanechanie jeho spôsobu života zameraného na seba ...

Desať prikázaní nám ukazuje hranice, v rámci ktorých sa môžu upevňovať zdravé vzťahy s Bohom a blíznymi. Ježiš poukazuje nato, že poslušnosť je zárukou pravej radosti: „Ak budete zachovávať moje prikázania, ostanete v mojej láske, ako ja zachovávam prikázania svojho Otca a ostávam v jeho láske. 11 Toto som vám povedal, aby vo vás bola moja radosť a aby vaša radosť bola úplná.“ (Ján 15,10-11).

Návod na šťastný život

Kniha Kazateľ opisuje hľadanie tajomstva šťastného života kráľom Šalamúnom. Snažil sa nájsť šťastie v bohatstve tohto sveta: veľkolepých palácoch, úrodných viniciach, prekrásnych záhradách, vyberane a bohato prestretých hostinách. Kráľ neustále zvyšoval počet služobníctva. Obklopil sa všetkým, čo si len človek môže želať. No šťastie aj tak bolo v nedohľadne, nepolapiteľné. Šalamún písal: „Vtedy som obrátil pozornosť na všetky diela, ktoré moje ruky vykonali, a na námahu, ktorú som vynaložil na ich vykonanie, a hľa - to všetko bola márnosť a honba za vetrom; z ničoho niet úžitku pod slnkom“ (Kazateľ 2,11).

Potom začal Šalamún hľadať iné potešenia tohto sveta, no ani víno, ani ženy, ani piesne nenaplnili jeho očakávania. Nakoniec opäť došiel k záveru: „Márnosť nad márnosťou, ... všetko je márnosť“ (Kazateľ 12,8).

Takto si Šalamún na základe osobnej skúsenosti uvedomil, že skutočné naplnenie v živote môže človek nájsť iba v Bohu. Keď porovnával obdobie svojho života, keď prejavoval poslušnosť Božej vôli, s obdobím, počas ktorého zotrval v bezhlavej honbe za šťastím a počas ktorého sa snažil obklopiť hriešnymi vecami, múdry Šalamún neskoršie urobil záver: „Na záver všetkých rečí počuj: Boha sa boj a Jeho prikázania zachovávaj, lebo to je povinnosť každého človeka“ (Kazateľ 12,13).

Predtým si kráľ myslel, že môže nájsť krátku cestu ku šťastiu v spôsobe živote, kde neexistujú žiadne obmedzenia. No na sklonku svojho života pochopil nesprávnosť cesty, ktorú si vybral. A preto Šalamún, aby varoval iných pred rovnakými chybami, napísal: „*Keď niečo videnia zhora, je ľud rozpustilý; ale ten, kto ostríha zákon, je blahoslavený*“ (Príslovia 29,18).

Desať prikázaní ako dôležitý návod Nového zákona

V Novom Zákone apoštol Jakub píše: „*Lebo keby niekto celý zákon zachoval, ale previnil by sa v jednom (prikázaní), previnil sa proti všetkým. 11 Ved' Ten, ktorý povedal: Nescudzoložíš! povedal aj: Nezabiješ! A keď aj nescudzoložíš, ale zabíjaš, prestúpil si zákon. 12 Aj hovorte aj konajte ako ľudia, ktorí majú byť súdení podľa zákona slobody.*“ (List Jakuba 2,10-12).

Veľký kazateľ Charles Spurgeon hovoril: „Zákon Boží je Božský zákon, „svätý, nebeský, dokonalý“... Nedá sa povedať, že tých prikázaní je priveľa; rovnako ako sa nedá povedať, že je ich primálo; no všetky sú natoľko jedinečné, že ich dokonalosť dokazuje ich Božský pôvod“.

John Wesley, jeden zo zakladateľov Metodistickej cirkvi, písal o nemennej povahe Zákona: „Morálny zákon spája v sebe desať prikázaní ... On (Kristus) ho nezrušil ... Každá časť tohto zákona musí zostať v platnosti pre celé ľudstvo a po celý čas“.

Billy Graham, celosvetovo známy evanjelista, tak vysoko vyzdvihol úlohu Božieho zákona, že dokonca napísal celú knihu o dôležitosti desiatich prikázaní pre kresťanov.

Sila k poslušnosti

Desatoro Božích prikázaní a celá Biblia sú nemenný, povinný a dokonalý sprievodca pre šťastný život. A predsa sa naše srdcia niekedy protivia tomuto návodu. Jedna žena sa vyjadrila o tom takto: „Verím, že Desatoro je záväzné a nepochybujem, že dodržiavanie ich rád vedie k šťastnému životu. Snažila som sa urobiť všetko, aby som ich dodržiavala, ale aj tak som to nedokázala robiť úplne. Preto som začala premýšľať, že to nikto nedokáže“.

Túžba žiť v súlade s požiadavkami Božieho zákona je prirodzené želanie človeka. Avšak, opakované pokusy dokonale dodržiavať Desatoro privádzajú človeka k sklamaniu. Mnohí ľudia hovoria: „Je to nad moje sily“

Prečo sa to deje?

„*Pretože telesné zmýšľanie je nepriateľstvo voči Bohu, lebo sa nepoddáva, a ani sa nemôže poddať zákonu Božiemu*“ (List Rimanom 8,7)

Aký je teda účel Desatora?

„Ved' len zo zákona je poznanie hriechu" (List Rimanom 3,20)

Cieľom zákona je, aby nás viedol k hlbokému uvedomeniu si, že sme beznádejne stratení hriešnici, ktorí zúfalo potrebujú Spasiteľa.

„A tak bol zákon naším vychovávateľom pre Krista, aby sme boli ospravedlnení z viery." (List Galatským 3,24)

Ježiš je náš Spasiteľ! Keď prichádzame ku Kristovi s vedomím úplnej závislosti od Neho a s túžbou po Ňom, tak vierou môžeme získať odpustenie našich hriechov a Jeho silu na zachovávanie Desatora.

Poslušnosť k Desatoru z lásky

Ježiš povedal, že poslušnosť je výsledkom lásky: *„Ak ma milujete, budete zachovávať moje prikázania." (Ján 14,15)*

Keď milujeme Boha, tak budeme zachovávať prvé štyri prikázania, ktoré určujú náš vzťah k Bohu; ak máme radi ľudí, tak budeme zachovávať nasledujúcich šesť prikázaní, ktoré regulujú naše vzťahy s blížnymi.

Človek, ktorý zanedbáva dodržiavanie Desatora, sa dopúšťa hriechu: *„Každý, kto pácha hriech, koná aj proti zákonu; hriech je predsa prestúpením zákona" (1. list Jána 3,4).* Ale vďaka Bohu zato, že máme Spasiteľa, Ktorý prišiel na tento svet, zomrel a vstal z mŕtvych, a teraz vykonáva službu v nebeskej svätyni.

„A vy viete, že On sa zjavil, aby sňal hriechy, a v Ňom nieto hriechu." (1. list Jána 3,5)

Náš Spasiteľ nám odpúšťa naše hriechy a pomáha nám zvíťaziť nad nimi (1. list Jána 1,9). Sľubuje nám dať lásku, ktorá by sa stala protijedom proti egocentrizmu a hriechu.

„A nádej nezahanbuje, lebo láska Božia je nám rozliata v srdciach skrze Ducha Svätého, ktorý je nám daný." (List Rimanom 5,5)

My, ktorí sme pokazení hriechom, nemáme prirodzenú náklonnosť pre zachovávanie Božieho Zákona. A naša nádej je len v tom, že Boh vlieva túto lásku do našich srdc prostredníctvom Ducha Svätého.

Božia milosť a poslušnosť zákonu

Spasenie dostávame ako dar. Nemôžeme si ho zaslúžiť. Spasenie môžeme prijať len vierou. Odpustenie dostávame ako dar, výlučne len vierou, z Božej milosti.

„Milosťou spasení ste skrze vieru - a to nie od seba Boží dar, nie zo skutkov, aby sa nikto nechválil“ (List Efezským 2,8-9).

Nemôžeme zachovávať prikázania vlastnými silami a zároveň pritom dúfať v záchranu. Ale keď prichádzame k Ježišovi s vierou, tak sa skloníme pred Jeho vôľou a dostávame spasenie, Jeho láska naplňuje naše srdce. V dôsledku toho Božia milosť, ktorú človek prijíma, vytvára v ňom túžbu nasledovať Ježiša, byť Mu poslušný, pestovať d'alej lásku v srdci. (List Rimanom 5,5)

Apoštol Pavel zdôrazňuje vo svojich listoch márnosť ľudského úsilia a poukazuje nato, že nie sme pod zákonom, ale pod milosťou.

„Čo teda? Máme hrešiť, pretože nie sme pod zákonom, ale pod milosťou? Vôbec nie.“ (List Rimanom 6,15)

Prečo? Pretože človek, ktorý je vedený motívmi lásky vo svojom živote, prejavuje poslušnosť Bohu tým, že odpovedá na Jeho lásku (List Rimanom 13,10). Milovať Krista znamená byť poslušným Jemu: *„Kto má moje prikázania a zachováva ich, ten ma miluje. A kto miluje mňa, toho bude milovať môj Otec; aj ja ho budem milovať a zjavím mu seba samého.“* (Ján 14,21)

... Erik Liddell ukázal svojim osobným príkladom, že veriaci, ktorý je vedený Božou mocou, môže aj v najhorších okolnostiach zostávať poslušný Bohu a Jeho zákonu. Liddell ukázal šľachetnosť charakteru v ťažkých životných situáciách. Jeho vzťah s Kristom, založený na láske, bol výsledkom práce Ducha Svätého v srdci, čo umožnilo, aby sa v jeho živote prejavila „spravodlivosť zákona“. (List Rimanom 8,4) ...

Vzťah s Kristom, ktorý je založený na láske ukrižovaného a zmŕtvychvstalého Spasiteľa, môže priniesť podobné ovocie v živote každého človeka.

Už ste objavili toto „tajomstvo“? Láska Ježiša Ho viedla položiť Svoj život za vykúpenie našich hriechov. Pozýva nás nadviazať s Ním vzťah, ktorý by bol prejavom lásky, *„pôsobiac vo vás to, čo je lúbe pred jeho tvárou, skrze Ježiša Krista, ktorému sláva na veky vekov. Amen.“* (List Židom 13,21)